

blive Embedsmænd i Island som i Danmark, og at Embederte i Island i Reglen ere langt besværligere end de tilsvarende i Kongeriget.

Under disse Omstændigheder har Man fundet sig stærkt opfordret til at virke hen til, at de islandske Embedsmænd kunne erholde en passende Forhoielse i deres nuværende utilstrækkelige Vænninger, og man har saameget mere fundet sig foranlediget hertil, som det i den senere Tid med Hensyn til flere Embeder har vist sig ugjortligt at faae dem besatte. Dette gjælder navnlig om Lægeembederne, hvoraf 3 fortiden ere ubesatte af Mangel paa kvalificerede Kandidater, og det Kgl. Sundheds-Kollegium har yttrret, at saalange Gageforholdene ere usforandrede, kan det ikke ventes, at disse Embeder blive søgte af nogen danff Kandidat. Det er derfor ikke blot Hensynet til de paagjældende Embedsmænds Trang til at faae deres Kaar forbedrede paa en lignende Maade, som de i Kongeriget ansatte Embedsmænd, men tillige Hensynet til Embedernes Forvaltning, der her kommer i Betragtning.

Det maa vel indrømmes, at Tidspunktet nu er mindre gunstigt til at sætte dette Anliggende i Bevægelse, idet Spørgsmaalet om det finantfielle Forhold mellem Island og Kongeriget endnu ikke har fundet sin Afgjorelse, men uagtet der nu foreligger bestemte Forslag fra den Kommission, som har været nedfat til at tage bemeldte Forhold under Overveielse, vil Sagen dog endnu have saamange Stadier at gennemgaae, at det maa anses for utilraadeligt at udsætte den omhandlede Foranstaltning, indtil meerbemeldte Forhold kan blive definitivt ordnet.

Næst at bemærke at Forhandlinger, have fundet Sted med Ministeriet for Kirke og Underviisningsvæsenet forsaavidt angaaer de islandske Embedsmænd, der henhøre under sammes Resort, skal man fremhæve, at der af Hensyn til den Indslydelse, som en eventuel Omordning af de finantfielle Forhold mellem Kongeriget og Island maatte findes at burde have, er i Udkastets Slutningsparagraf optaget en Bestemmelse om, at Loven skal underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1865—66.

Idet Man iøvrigt henviser til de Motiver, der ere søiede til det Rigsdagen i dens 11te Sæssion forelagte Lovudkast, skal Man med Hensyn til nuværende Lovudkasts enkelte Paragrafer indskrænke sig til følgende Bemærkninger:

ad §§. 1—3.

Disse Paragrafer ere i det Hele, hvad Gagebestemmelserne angaaer, overeensstemmende med det Rigsdagen i 11te Sæssion forelagte Udkast, naar undtages, at Gagen for Justitiarius i den islandske Landsøverret i Henseende til Maximum er nedfat med 200 Rd., saa at denne Embedsmænd ligesom Amtmandene og Udsesforerne i Retten opnaaer Maximum efter 20 Aars Tjeneste. Iøvrigt har Man i §. 1 optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at Stiftamtmanden og Amtmanden i Nord- og Ost-Amtet tillægges fri Bolig og Embedsford, og vil som en Følge heraf den førstnævnte Embedsmænd for Fremtiden blive fritaget for at forrente og afdrage det Laan, oprindelig stort 4,486 Rd. 7 $\frac{1}{2}$, som i sin Tid blev tilstaaet Stiftamtmandsembedet til Afholdelse af Udgifterne ved en Hovedreparation af Stiftamtmandsboligen.

I § 1 er ligeledes optaget en Bestemmelse om Landsfogdens Kontorholdsogdtgjorelse, der foreslaaes forhoiet til 500 Rd. aarlig. Ved Lov af 21de Januar 1857 blev samme fastsat til 300 Rd. aarlig. Den nuværende Landsfoged har imidlertid i et til Justitsministeriet indkommet Andragende anholdt om, at dette Beløb maatte blive forhoiet til 700 Rd., idet han har anslaaet Udgifterne til Kontorholdet for det forenede Land- og Byfoged-Embede til ca. 950 Rd. og de Byfogedembedet vedrørende Kontorudgifter til ca. 250 Rd. aarlig. Ligesom dette Andragende er blevet anbefalet af Stiftamtmanden over Island, saaledes har ogsaa den nuværende Landsfogeds Formand i Embedet paa dertil givet Anledning erklæret, at da det er nødvendigt ved det forenede Land- og Byfoged-Embede at holde to faste Kontorbetjente og dog ved Siden heraf i ikke ubetydelig Grad at benytte Ekstraskrivere, kunne de samlede